

Πανήγυρις Αγίας Ιερουσαλήμ και των τέκνων αυτής στη Βέροια - Χειροτονία πρεσβυτέρου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας



Την Πέμπτη 4 Σεπτεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε στον Ιερό Ναό Αγίου Αντωνίου πολιούχου Βεροίας επι τη εορτή της Αγίας Ιερουσαλήμ και των τέκνων αυτής.

Κατά τη διάρκεια της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την εις Πρεσβύτερον χειροτονία και την εις Αρχιμανδρίτη χειροθεσία του Ιεροδιακόνου π. Θεοδοσίου Μπούσκα, αδελφού της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά και Θεολόγου.



Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Καί βασάνοις θλιβόμενοι καί πυρί δαπανώμενοι καί ποιναῖς καί μάστιγι συντριβόμενοι ... οὐκ ἡρνήσασθε Χριστόν, ἄθλοφόροι τετράριθμοι».

Μέ αὐτές τίς λέξεις περιγράφει ὁ ἱερός ὑμνογράφος τό μαρτύριο ἀλλά καί τό μεγαλεῖο τῶν τεσσάρων ἐορταζομένων σήμερα ἁγίων τῆς πόλεώς μας, τῆς ἁγίας ἐνδόξου ὁσιομάρτυρος Ἱερουσαλήμ καί τῶν τριῶν τέκνων της, τῶν ἁγίων μαρτύρων Σεκένδου, Σεκενδίκου καί Κηγόρου.

Οἱ διώκτες τους τοὺς ὑπέβαλαν σέ ποικίλα βασανιστήρια, προκειμένου νά τοὺς ἀναγκάσουν νά ἀρνηθοῦν τήν πίστη τους στόν Χριστό. Ὅμως ἐκεῖνοι, ἂν καί ἦταν νέοι στήν ἡλικία, ἂν καί γνώριζαν ὅτι ἡ ἐμμονή τους στήν πίστη θά τοὺς ὀδηγοῦσε στό μαρτύριο καί στόν θάνατο, δέν δειλίασαν. Ἐπανελάβαν μέ τήν ἐπιλογή τους τοὺς λόγους τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου, «πέπεισμαι ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωή ... οὔτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπό τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ».

Σέ αὐτή τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, πού τροφοδοτοῦσε τήν πίστη τους καί τήν ἀπόφασή τους νά μαρτυρήσουν γιά τόν Χριστό, ἔγκειται τό μεγαλεῖο τῶν ἁγίων πού τιμοῦμε σήμερα, καί αὐτή δίδει τό μέτρο τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης πού ὀφείλουμε

νά έχουμε όλοι μας πρὸς τὸν Χριστό, διότι αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ ἀγάπη, εἶναι ἡ ἀγάπη πού ζητᾷ ὁ Χριστός ἀπὸ ὅλους μας ἀνεξαιρέτως, ἐάν θέλουμε νά εἴμαστε καί νά ὀνομαζόμαστε γνήσιοι μαθητές του.

Καί μπορεῖ ἡ δική μας πίστη καί ἡ δική μας ἀγάπη στὸν Χριστό νά μὴν δοκιμάζεται μέ τὴν ἀντοχή μας στοὺς διωγμούς ἢ στό μαρτύριο, κρίνεται ὅμως καί ἀξιολογεῖται, ὅταν αὐτές ἀμφισβητοῦνται ἀπὸ τοὺς γύρω μας καί ἐμεῖς ἐμμένουμε σ' αὐτές. Ὅταν ἡ πίστη καί ἡ ἀγάπη μας στὸν Χριστό γίνονται αἰτία χλευασμῶν καί σχολίων ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πού μᾶς περιβάλλουν καί ὅμως ἐμεῖς δέν διστάζουμε νά ὁμολογοῦμε τὴν πίστη μας καί νά ἀποδεικνύουμε τὴν ἀγάπη μας στὸν Θεό.

Κρίνεται καί ἀξιολογεῖται καί ἀπὸ πιὸ ἀπλά καί πιὸ καθημερινά πράγματα. Κρίνεται καί ἀξιολογεῖται ἀπὸ τὰ ἔργα μας. Ἐάν τὰ ἔργα μας ἀποδεικνύουν τὴν πίστη καί τὴν ἀγάπη μας στὸν Χριστό, τότε αὐτές πράγματι ὑφίστανται καί εἶναι γνήσιες.

Ἐάν πράγματι πιστεύουμε καί ἀγαποῦμε τὸν Χριστό τότε ἡ ἀναστροφή μας μέσα στὸν κόσμο εἶναι σύμφωνη μέ τὸ θέλημα καί τίς ἐντολές του, διότι ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης μας στὸν Χριστό εἶναι ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν του καί ἀπόδειξη τῆς πίστεώς μας εἶναι ἡ ἀπόλυτη ἀνάθεση τῆς ζωῆς μας στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ.

Μέ αὐτὴ τὴν πίστη καί αὐτὴ τὴν ἀγάπη πιστεύω ὅτι προσέρχεσαι καί σύ σήμερα, γιὰ νά λάβεις ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Ἐπισκόπου σου τὸν δεύτερο βαθμὸ τῆς ἱερωσύνης καί νά καταστεῖς διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καί τελεταρχικοῦ Πνεύματος ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου καί οἰκονόμος τῶν θείων μυστηρίων.

Ὁ δεύτερος βαθμὸς τῆς ἱερωσύνης εἶναι, ὅπως γνωρίζεις, πολὺ ἀνώτερος καί πολὺ ὑψηλότερος τοῦ πρώτου βαθμοῦ, τοῦ βαθμοῦ τοῦ διακόνου. Διότι ὁ διάκονος διακονεῖ, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ τελειοῖ τὰ ἱερά μυστήρια, μεταδίδει τὴ χάρη καί τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους, ἀγγίζει μέ τὰ χοῖκά του χέρια τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου, ἔχει χρέος καί εὐθύνη νά ὁδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους στὴ σωτηρία. Καί ἐάν ὁ ἱερεὺς καλεῖ τοὺς πιστοὺς νά κοινωνήσουν Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ «μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης», εἶναι αὐτονόητο ὅτι πρῶτα ὁ ἴδιος πρέπει νά διαθέτει περισσεύμα φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης.

Τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Χριστό, μιᾶς ἀγάπης πού ὑπερβαίνει κάθε ἀνθρώπινη ἀγάπη, τονίζει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μας μέ τὸ τριπλὸ ἐρώτημά του στὸν ἀπόστολο Πέτρο, πρὶν νά τοῦ ἐμπιστευθεῖ τὴ διαποίμανση τῶν ἀνθρώπων.

Αὐτὴ τὴν ἀγάπη ζητᾷ ὁ Χριστός καί ἀπὸ σένα ὄχι μόνο γιὰ σήμερα, πού θά λάβεις τὴ χάρη τῆς ἱερωσύνης, ἀλλὰ σέ ὅλη σου τὴ ζωή. Διότι ἡ ἀγάπη στὸν Χριστό δέν εἶναι συναίσθημα, ἀλλὰ εἶναι τρόπος ζωῆς. Ἀγάπη εἶναι ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν,

ὅπως τό λέει καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. «Ὁ ἔχων τάς ἐντολάς μου καί τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνος ἐστίν ὁ ἀγαπῶν με». Καί ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ ἐκφράζεται μέ τήν ταπείνωση καί τήν ὑπακοή στόν Ἐπίσκοπο καί στήν Ἐκκλησία. Καί ἡ ταπείνωση καί ἡ ὑπακοή στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτές πού θά σέ βοηθήσουν ὥστε νά διατηρεῖς τήν ψυχή καί τό σῶμα σου καθαρά ἀπό τοῦ κόσμου καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας, καί ἔτσι νά προσεγγίζεις τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ «ἀκαταγνώστως καί ἀπροσκόπτως» καί νά ἔχεις ἀκόμη τόν Χριστό «ἐνοικοῦντα καί μένοντα» στήν ψυχή σου. Διότι μόνο μέ τή δική του παρουσία στήν ψυχή σου καί μέ ἀκλόνητη τήν ἀγάπη σου πρός τόν Χριστό θά μπορέσεις νά ἀντιμετωπίσεις καί τίς δυσκολίες πού θά συναντήσεις στήν ἱερατική σου διακονία, ἡ ὁποία δέν εἶναι μόνο τιμή καί χάρη, ἀλλά καί σταυρός καί ἐνίοτε μαρτύριο.

Ὅμως στή διακονία σου δέν θά εἶσαι μόνος. Θά σέ συνοδεύουν οἱ πατρικές εὐχές καί οἱ προσευχές μου, ὅπως καί οἱ εὐχές τῶν πατέρων καί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Δοβρᾶ καί τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, πού συμπροσεύχονται σήμερα κατά τή χειροτονία σου, καθώς καί οἱ εὐχές τῶν γονέων, τῶν οἰκείων καί τῶν φίλων σου καί ὅλων τῶν παρισταμένων στή μεγάλη αὐτή ἡμέρα τῆς ζωῆς σου.

Ὅλα αὐτά τά χρόνια πού ἦσουν διάκονος ἡ ὑπακοή καί ἡ ἐπιμέλεια πού ἔδειξες, ἡ προθυμία καί τή συνέπειά σου σέ ὅ,τι σοῦ ἀντιτίθετο, ἀλλά καί ὁ ζῆλος σου γιά τή μελέτη, προκειμένου νά ὁλοκληρώσεις τίς προπτυχιακές σπουδές σου στή Θεολογική Σχολή, καί ἡ ἐπιθυμία σου νά τίς συνεχίσεις σέ μεταπτυχιακό ἐπίπεδο, μᾶς δίδουν τήν ἐλπίδα καί τή βεβαιότητα ὅτι καί στό ἐξῆς θά συνεχίσεις μέ ἀνάλογο ζῆλο καί διάθεση ἀλλά καί μέ ταπείνωση νά διακονεῖς τήν Ἐκκλησία καί τήν Ἱερά μας Μητρόπολη, ὡς πρεσβύτερος πλέον, ὥστε νά σέ ἀξιώσει ὁ Θεός, διά πρεσβειῶν καί τῶν ἐορταζομένων ἁγίων, τῆς ἁγίας Ἱερουσαλήμ καί τῶν τέκνων της, ἁγίων Σεκένδου, Σεκενδίκου καί Κηγόρου, τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ νέου, καί τοῦ προστάτου ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου, ἀλλά καί τοῦ Γέροντος Θεοδοσίου τῆς Βηθανίας, νά ἀποδειχθεῖς πιστός καί ἄξιος οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, γιά νά ἀκούσεις καί σύ κατά τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως τό «εἰσελθε, δοῦλε πιστέ καί ἀγαθέ, εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου».



© gerbekes IMBNK